

به نام خدا

بادام

وون پیونگ سون

دکتر مریم بردبار

سون، وون-پیونگ، ۱۹۷۹-م. Son, Wõn-p'yõng, 1979-

سرشناسه

پادام/ وون پیونگ سون؛ [مترجم] مریم بردبار؛
ویراستار امیر خسرو خرازی.

عنوان و نام پدیدآور

تهران: کتیبه پارسی، ۱۴۰۰. مشخصات ظاهری: ۱۸۷ ص.

مشخصات نشر

987-622-6672-67-2 وضعیت فهرست نویسی: فیا

شابک

Almond : A " کتاب حاضر از متن انگلیسی با عنوان "Novel, 2020" به فارسی ترجمه شده است.

یادداشت

Korean fiction -- ۲۱ قرن م. -- 21st century

موضوع

Bordbar, Maryam مترجم ۱۳۶۳- مریم بردبار،

شناسه افزوده

PL ۹۹۴/۲۸ رده بندی دیویی: ۸۹۵/۷۳۵

رده بندی کنگره

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فاپا ۸۷۵۵۳۹۳

شماره کتابشناسی ملی

نشانی: تهران، خ انقلاب، انتهای خ فجر رازی، ک فراهانی شرقی، ک بن بست یکم، پ ۲، زنگ ۱.

فروشگاه اینترنتی: www.katibeparsi.com

رایانامه: Katibe.parsi.1393@gmail.com

تلفن ناشر و مرکز پخش ۱: ۰۹۱۹۲۳۰۰۰۵۳ و ۰۹۱۹۳۸۰۶۳۸۱ و ۰۹۴۲۰۰۹۴۴-۶۶۴-۰۲۱

مرکز پخش ۲: موسسه گسترش فرهنگ و مطالعات

نام نویسنده: وون پیونگ سون

نام کتاب: پادام

ناشر: کتیبه پارسی

مترجم: دکتر مریم بردبار

تهیه کتاب: دکتر بهزاد شیرزادی

ویراستار: امیر خسرو خرازی

صفحه آرای و طرح جلد: عباس امیدی

نوبت چاپ: هفتم / بهار ۱۴۰۲

ناظر تولید: هدی زرقامی

چاپ و صحافی: شمیم

ناظر چاپ: فروردین باقرنژاد

تیراژ: ۵۰۰

لیتوگرافی: چاووش

هرگونه کپی برداری، تکثیر کلی یا جزئی از مطالب کتاب یا طرح جلد بدون اجازه کتبی ناشر پیگرد قانونی به همراه دارد.

قیمت: ۸۴۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۷.....	پیش درآمد
۹.....	بخش یک
۴۹.....	بخش دوم
۱۲۳.....	بخش سوم
۱۵۵.....	بخش چهارم
۱۷۹.....	پس گفتار / مؤخره
۱۸۱.....	یادداشت مؤلف
۱۸۵.....	یادداشت مترجم

پیش درآمد

من درون خودم بادام‌هایی دارم.

شما هم دارید.

کسانی که به آنها عشق یا تنفر می‌ورزید هم دارند.

هیچ‌کس نمی‌تواند آن بادام‌ها را درون خود حس کند.

فقط می‌دانید که آنجا هستند.

این داستان، خلاصه بگویم، در مورد ملاقات دو هیولاست. یکی از آن دو من

هستم.

به شما نمی‌گویم که پایان این داستان شاد است یا غم‌انگیز. چون، اول از همه، هر

داستانی وقتی پایانش مشخص شود کسل‌کننده می‌شود.

دوم، اینکه به شما نگویم باعث می‌شود بیشتر جذب و درگیر این داستان شوید.

در آخر، البته می‌دانم که بیشتر به یک بهانه می‌ماند، اما نه شما، نه من و نه

هیچ‌کس دیگری نمی‌تواند واقعاً بداند که داستانی شاد است یا غم‌انگیز.